

NARODNO BLAGO.

Pesem od ‚antverharjev‘.

V Št. Vidu na Planini zapisala Julika Zakošek.

Vselej se pri vin'
največ stvari zve,
zato pa zdaj nekaj
k vam govorim:
Vsak človek na svet',
če ga Bog pusti ž'vet',
mora svoj antverh imet'.

Šušter to st'ri:
Na stolu sedi
na širôk' roke vleče
in se veseli:
Mal lon bo prejev,
vseglih ga bo piv
in bližnjem' kak škorenj zašiv.

Žnider — gospod
mu prav'jo povsod,
visoko za mizo
svoj antverh pelja;
mal antverh ima,
vseglih mu velja,
on gvant ko en šribar ima.

Kaj pa zidar?
V nevarnost' vsikdar
'ma vel'k zaslužek,
pa Bog ga ob'var:
Če se vdere ta zid,
še mrtev zna bit'
no, kaj mu pomaga ta d'nar!

Tkavc se veseli,
ker lan obrodi;
naj dela pri pavrih,
al' dela doma,
pa mu je vse glih;
če dela ta cvilh
še večje plačilo ima.

Kaj pa kovač?
Je tud' za pomoč:
On dela tem pavrom
in dela priroč;
bo lahko bogat,
zna dobro kovat',
če mu le Bog srečo 'če dat'!

Tišler pa v'sel
'ma najlepš' del':
On dela vse sorte
za shran'ti blago;
zato pa večdel
pri mestih 'ma del',
oj, tam, ko za d'nar ni hudo.

Mlinar bogat,
če 'če žito prodat',
al' vendar je težko
ta antverh peljat':
Po zimi je hudo,
ko je dosti ledu,
on mora le zmiraj klepät'!

Glažarski ksel'
so žihar vesel,
sam krajcar to dela,
k' so v'lik' zaslužil'.
So en zauber ljudje,
pa plesat vsak gre,
so veselje za muzikante.

Kaj pa muzikant?
'ma d'narje, 'ma gvant,
zato se večdel
le s „kunštjo“ živi,
zato pa večdel,
ko vzame štrument,
'če ročno plačilo imet'.

